



Newsletter

STINT

Newsletter 27 November 2017
Volume 1 Issue 8

University of East Sarajevo, Vuka Karadzica 30, 71123 East Sarajevo, B&H,
www.ues.rs.ba Qaofficeuis@gmail.com +38765572480

INSIDE THIS ISSUE 8

- 1 Greetings
- 2 Training workshop held in London Uxbridge, Bucks Campus from 17-21 October 2017.
- 4 How are we doing higher education internationalisation?

Greetings

Dear reader,

In this newsletter you can find the latest update regarding the Erasmus+ STINT project and some general issues about internationalization and recognition of qualifications. The newsletter will be distributed to all project partners periodically and available on the project web page projekta <http://stint-project.net/>.

The format of the newsletter is developed and adjusted to our needs and technical abilities. Its content is based mainly on the partners' contribution. Therefore, we call all of you to share knowledge, experiences, and questions related to the project.

Please send your short articles to: Nenad Markovic,
Qaofficeuis@gmail.com

UNUTAR OVOG IZDANJA 8

- 1 Dobrodošlica
- 2 Održana trening radionica u kampusu Bucks univerziteta London Uxbridge-u u od 17-21.10.2017.
- 4 Kako vršimo internacionalizaciju visokog obrazovanja?

Dobrodošlica

Poštovani čitaocē,

U ovoj promotivnoj novosti možete pronaći informacije o Erasmus+ STINT projektu i nekim opštim pitanjima vezanim za internacionalizaciju. Promotivne novosti biće distribuisane svim projektnim partnerima periodično i dostupne putem web stranice projekta <http://stint-project.net/>

Format promotivnih novosti je razvijen i prilagođen našim potrebama i tehničkim mogućnostima. Sadržaj je baziran uglavnom na doprinosu partnera projekta. Stoga pozivamo Vas sve da podijelite sa nama Vaša saznanje, znanje, iskustva i pitanja vezana za sadržaj projekta.

Molimo Vas da nam pošaljete neku svoju priču ili članak na: Nenad Markovic, Qaofficeuis@gmail.com

Training workshop held in London Uxbridge, Bucks Campus from 17-21 October 2017.



Project partners attended practical training from 17-21.10.2017. at Buckinghamshire New University. During the three-day work hosts were representatives of public universities in BiH, entity ministries responsible for higher education, state and entity agencies for the development of higher education and quality assurance, as well as information and recognition of qualifications, transfer their experience in the field of international cooperation, where, between other topics covered by the mobility of students and teaching staff, management of international projects, quality assurance, research and international recognition, recognition of qualifications, international establishment of partnerships in the realization of study programs of two or more institutions, etc. Interesting observations from this seminar relate to the embedded culture of internationalization by the universities and staff engaged on them, operating in the territory of England, as was noted at Buckinghamshire New University, which operates in three locations in England, but also in Asia and South Africa. Namely, internationalization in them is an important back-end goal of all important segments of functioning, especially the teaching and research process. The signing of any kind of international treaty with this institution is the subject of a significant discussion about the need and exploitation of the benefits that it can have from a particular institution, so that it is strictly taken care of which institutions sign any agreements.



Održana trening radionica u kampusu Bucks univerziteta London Uxbridge-u u od 17-21.10.2017.

Projektni partneri su prisustvovali praktičnom treningu od 17-21.10.2017. na Buckinghamshire New University. Tokom trodnevnog rada domaćini su predstavnicima javnih univerziteta u BiH, entitetskim ministarstvima nadležnim za visoko obrazovanje, državnim i entitetskim agencijama za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta, kao i za informisanje i priznavanje kvalifikacija, prenijeli svoja iskustva iz oblasti međunarodne saradnje pri čemu su, između ostalog, obrađene teme mobilnosti studenta i nastavnog osoblja, upravljanja međunarodnim projektima, osiguranja kvaliteta, istraživanja i internacionalizacije, priznavanja kvalifikacija, međunarodnih ugovaranja, uspostavljanja partnerstava na realizaciji studijskih programa dvije ili više institucija i sl. Interesantna zapažanja sa ovog seminara se odnose na ugrađenu kulturu internacionalizacije koju imaju univerziteti, i osoblje angažovano na njima, a koji funkcionišu na teritoriji Engleske, što je primjećeno i na „Buckinghamshire New University“ koji djeluje na tri lokacije u Engleskoj, ali i u Aziji i Južnoj Africi. Naime, internacionalizacija kod njih predstavlja bitan pozadinskih cilj svih bitnih segmenata funkcionisanja, a naročito nastavnog i istraživačkog procesa. Potpisivanje bilo kakve vrste međunarodnih ugovora kod ove institucije predmet je značajne diskusije o potrebi i eksploataciji koristi koju mogu imati od određene ustanove, tako da se strogo vodi računa sa kakvim se institucijama potpisuju bilo kakvi sporazumi.



The teaching process is significantly internationalized with an extremely capable system of recognition of qualifications, as evidenced by the high number of international students. The quality system is based on constant evaluations, statistical indicators and state ranking with the aim of providing quality services to the student. Each student is important, so exceptional attention is paid to the individual needs of students, in addition to the basic needs guaranteed by the basic system of higher education. Regarding the transfer of experience from European universities in order to increase the quality of international cooperation and internationalization as a phenomenon of globalization, in our case, we are reflected in the development of action plans in the field of development of international cooperation in accordance with the real conditions of business of our University and the faculties and academies that make it, in order to emphasize this segment as an important priority that can provide better existence, prosperity, better ranking and, most importantly, professionalization, i.e. acquiring professional knowledge and skills of teachers and students. Activities in this field have been significantly initiated in the past period through the organization of various seminars of teachers, associates and students of the University, as well as representatives of organizations from the environment about applications to various international cooperation programs and advisory services, and today they are continuing to develop better policies on recognition of qualifications, regulation of mobility of teachers, administration and students, management of international cooperation programs, development of international cooperation guides, etc. Also, all faculties and academies are free to implement initiatives to adapt their system of international cooperation to their specificities in order to function effectively, and by Universities' Initiative, they constantly refer to faculties and academies in the form of various programs of cooperation, project applications, establishment of summer schools and all those types of cooperation that can be organized at some faculties and academies of the University. In the coming period, all BH universities will be more interested in improving internationalization in faculties and academies through various programs, strengthening of legal regulations aimed at recognizing qualifications, as well as strengthening the level of information about various offers related to participation in international cooperation programs.



Nastavni proces je značajno internacionalizovan sa izuzetno sposobnim sistemom priznavanja kvalifikacija, o čemu svjedoči visok broj internacionalnih studenata. Sistem kvaliteta je baziran na konstantnim evaluacijama, statističkim pokazateljima i državnim rangiranjima sa ciljem pružanja kvalitetne usluge studentu. Svaki student je važan, tako da se izuzetna pažnja posvećuje i individualnim potrebama studenata, pored osnovnih potreba zagarantovanih osnovnim sistemom visokog obrazovanja. Vezano za transfer iskustava sa evropskih univerziteta u pravcu podizanja kvaliteta međunarodne saradnje i internacionalizacije kao pojave globalizacije, u našem slučaju ogleđa se u izradi akcionih planova na polju razvoja međunarodne saradnje u skladu sa realnim uslovima privređivanja našeg Univerziteta, i fakulteta i akademija koje ga čine, kako bi se ovaj segment istakao kao bitan prioritet koji može obezbjediti bolju egzistenciju, prosperitet, bolje rangiranje i, kao najvažnije, profesionalizaciju, odnosno sticanje stručnih znanja i vještina nastavnika i studenata. Aktivnosti na ovom polju su se značajnije pokrenule u proteklom periodu putem organizacije različitih seminara nastavnika, saradnika i studenata Univerziteta, kao i predstavnika organizacija iz okruženja o apliciranjima na različite programe međunarodne saradnje te pružanja savjetodavnih usluga, a danas se nastavljaju u pravcu izrade boljih pravilnika o priznavanju kvalifikacija, uređivanja pitanja mobilnosti nastavnika, administracije i studenata, upravljanja programima međunarodne saradnje, izradom vodiča o međunarodnoj saradnji i sl. Takođe, svi fakulteti i akademije su slobodni u realizaciji inicijativa da svoj sistem međunarodne saradnje prilagode svojim specifičnostima kako bi efikasno funkcionisao, a od strane BH univerziteta inicijative se konstantno upućuju fakultetima i akademijama u vidu uspostavljanja različitih programa saradnje, projektnih aplikacija, uspostavljanja ljetnih škola i svih onih vidova saradnje koje je moguće organizovati na pojedinim fakultetima i akademijama Univerziteta. Svi BH univerziteti će u narednom periodu značajnije težiti ka unapređenju internacionalizacije na fakultetima i akademijama kroz različite programe, jačanju pravne regulative usmjerene u pravcu priznavanja kvalifikacija, kao i jačanju stepena informisanosti o različitim ponudama vezanim za učešće u programima međunarodne saradnje.



How are we doing higher education internationalisation?

**retrieved from <http://www.universityworldnews.com/article.php?story=2013052818005080> of author Marc Tadaki*

Internationalisation has become a mantra in higher education. The knowledge economy is a global network, we are told, and universities across the world are encouraged to 'plug in' in various ways in order to reap the benefits of global interconnectedness, as well as to avoid the perils of parochialism.

Rankings are the new currency of quality, English the official language of science - there is a discourse of convergence that promotes the inevitability of a singular vision for university structure, function and aims.

The field of global higher education takes no prisoners and you need to adapt or die - or so reads one dominant narrative of internationalisation.

Another narrative argues that difference produces value, and what might be valuable in one context - say, metrics of scientific publications as a proxy for productivity - may not be valuable or appropriate somewhere else.

In this sense, a unitary metric for quality would seek to impose one context upon another. The idea of a 'world-class university' is one way in which developmental contexts are ignored in order to export a particular model of university function.

The existence of these kinds of tensions around internationalisation opens the question: when we talk about measuring the value of internationalisation, whose internationalisation are we talking about?

Kako vršimo internacionalizaciju visokog obrazovanja?

** preuzeto sa <http://www.universityworldnews.com/article.php?story=2013052818005080> autora Marc Tadaki*

Internacionalizacija je postala često korištena riječ (mantra) u visokom obrazovanju danas. Rečeno nam je da je ekonomija znanja globalna mreža, a univerziteti širom svijeta se podstiču da se uključe u tu mrežu na različite načine kako bi iskoristili prednosti globalne međusobne povezanosti i da izbjegnju opasnost od lokalnog djelovanja.

Rangiranje je nova valuta kvaliteta, engleski je oficijelni jezik nauke, a postoji diskurs konvergencije koji promovše neizbježnost jedinstvene vizije za strukturu, funkciju i ciljeve univerziteta.

Područje globalnog visokog obrazovanja ne uzima zatvorenike, i jednostavno morate se prilagoditi ili umrijeti - odnosno, tako glasi jedan dominantan narativ internacionalizacije. Drugi narativ tvrdi da razlika stvara vrijednost, i ono što bi moglo biti korisno u jednom kontekstu, npr. metrika naučnih publikacija kao mjerilo produktivnosti, možda nije vrijedno ili odgovarajuće u drugom kontekstu ili u drugoj instituciji.

U ovom smislu, jedinstvena metrika kvaliteta bi nastojala da nametne jedan kontekst na drugi. Ideja o univerzitetu svjetske klase je jedan od načina na koji se razvojni konteksti ignorišu kako bi se stvorio određen model univerzitetske funkcije.

Postojanje ovakvih tenzija u vezi internacionalizacije otvara pitanje: kada govorimo o mjerenju internacionalizacije, o čijoj internacionalizaciji govorimo?

Questioning internationalisation

From the rapid growth in internationalisation initiatives over the past two decades, we have seen a recent turn to questioning the 'value' of internationalisation projects. Universities are strapped for cash and have to make decisions about which international projects they want to invest in, and which projects provide the most value for institutions' own aims and ambitions.

Internationalisation takes many forms, including co-taught courses and degrees, massive open online courses (MOOCs), collaborative research projects and student exchanges. Maintaining international partnerships can be costly, and many are, for various reasons, not particularly productive.

In the current context, many universities are reaching a 'saturation point' with their international partnerships and have now begun the process of strategic culling and reinvestment. The very idea of which international projects are valuable, and why, is up for grabs.

How should universities make decisions about which international projects to pursue? There are at least two ways of answering the question: the first is practical; the second is more critical.

Questioning internationalisation

Od brzog rasta inicijativa internacionalizacije u protekle dvije decenije, nedavno smo se obratili pitanju "vrijednosti" projekata internacionalizacije. Univerziteti su vezani za novac i moraju da donose odluke o tome u koji međunarodni projekti žele da ulažu, a koji projekti pružaju najviše vrijednosti za sopstvene ciljeve i ambicije institucija.

Internationalizacija ima mnoge oblike, uključujući i predmete koji se izučavaju i diplome, masivni otvoreni online kursevi (MOOCs), zajednički istraživački projekti i razmjene studenata. Održavanje međunarodnih partnerstava može biti skupo, a mnogi, iz različitih razloga, nisu naročito produktivni.

U sadašnjem kontekstu, mnogi univerziteti postižu "tačku zasićenja" sa svojim međunarodnim partnerstvima i sada su započeli proces strateškog odbacivanja i reinvestiranja. Sama ideja o tome koji su međunarodni projekti vrijedni, i zašto, je pitanje koje zahtijeva prethodnu procjenu funkcionalosti.

Kako bi univerziteti trebali donositi odluke o tome koje međunarodne projekte treba da nastave/ započnu? Postoji najmanje dva načina odgovora na to pitanje: prvo je praktično; drugo je više kritično.

Where and how will this questioning occur?

From a practical point of view, we can ask: where and by what means are international projects being valued? In this sense, attention is drawn towards those spaces where international projects are formed and promoted, and here we can examine their basis and logic.

These 'spaces of internationalisation' are everywhere and diffuse - from websites and organisations such as University World News and The Chronicle of Higher Education, to international development institutions such as the OECD, World Bank, national governments and even regional organisations such as UNESCAP (UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific) or APAIE (Asia Pacific Association for International Education).

There are also international consortia that universities themselves control, such as Universitas 21, the Association of Pacific Rim Universities and the World Universities Network. These kinds of spaces are 'listening posts' as well as broadcasting centres through which ideas about internationalisation (and its aims and value) are promoted and normalised.

What is the knowledge economy, and how should universities respond to it? What is a world-class university is it desirable for every country, and how can a country acquire one? Should universities cooperate to advance alternate concepts and metrics of productivity and 'innovation' in order to change the playing field for all, or should they cooperate with select partners in order to secure competitive advantage against others in a global market?

Whether or not such questions are engaged by university heads or administrators, the answers will always emerge in practice through the way things are done. Whether a vice-chancellor rhetorically promotes holistic concepts of academic work is less materially significant than what the staff and faculty act out in the ways that they assess and articulate the value of their international projects.

The questioning of the value of internationalisation occurs across many - often international - sites, and in many of these sites there exists the possibility to set norms and practically articulate which kinds of international activities should matter, and why.

Gdje i kako će se ovo ispitivanje internacionalizacije desiti?

Sa praktične tačke gledišta, možemo pitati: gdje i na koji način se procjenjuju međunarodni projekti? U tom smislu, privlači se pažnja prema onim prostorima u kojima se formiraju i promovišu međunarodni projekti, a ovdje možemo ispitati njihovu osnovu i logiku. Ovi "prostori internacionalizacije" su svuda i difuzni - sa web stranica i organizacija poput Univerzitetskih vesti i Hronika visokog obrazovanja, međunarodnim razvojnim institucijama kao što su OECD, Svjetska banka, nacionalne vlade, pa čak i regionalne organizacije kao što je UNESCAP (UN Ekonomska i socijalna komisija za Aziju i Pacifik) ili APAIE (Azijsko-pacifičko udruženje za međunarodno obrazovanje). Postoje i međunarodni konzorcijumi koje sami univerziteti kontrolišu, kao što su Universitas 21, Asocijacija pacifičkih univerziteta i Mreža svjetskih univerziteta. Ovakvi prostori su "poslušne pozicije", kao i radiodifuzni centri kroz koje se promovišu i normalizuju ideje o internacionalizaciji (i njegovim ciljevima i vrijednostima).

Koja je ekonomija znanja i kako bi univerziteti trebali odgovoriti na tu pojavu? Šta je univerzitet svetske klase, da li je poželjan za svaku zemlju, i kako zemlja može da ga stekne? Da li univerziteti saraduju kako bi unaprijedili alternativne koncepte i metrike produktivnosti i "inovacije" kako bi se izmijenili tereni za sve ili trebali saradivati sa odabranim partnerima kako bi se osigurala konkurentna prednost nad drugima na globalnom tržištu?

Bez obzira da li su takva pitanja angažovana od strane rukovodioca ili administratora univerziteta, odgovori će se uvek pojavljivati u praksi kroz način na koji se stvari rade.

Da li je prorektorova retorička promocija holističkog koncepta akademskog rada manje materijalno značajnija od djelovanja osoblja i fakulteta na način na koji procjenjuju i artikulišu vrijednosti svojih međunarodnih projekata.

Ispitivanje vrednosti internacionalizacije javlja se na mnogim - često međunarodnim - sajtoovima, a na mnogim od ovih lokacija postoji mogućnost postavljanja normi i praktično artikulirati koje vrste međunarodnih aktivnosti treba da budu važne i zašto.

What choices for internationalisation, with what effects?

A more critical approach to understanding the 'work' of internationalisation explores the ethical implications of disciplining the value of internationalisation in different ways.

In one way, questioning internationalisation can work to further extend and embed existing dominant (and contested) kinds of rationalities into a more permanent political form. For instance, turning students into commodities re-embeds these notions as acceptable drivers of internationalisation policy.

In a different context, using 'collaborative publication metrics' as a basis for evaluating international projects can further reinforce the dominance of natural science over social science, or of already powerful (highly ranked) institutions over different kinds of institutions.

In another way, questioning internationalisation can work with the actors involved to promote a different kind of value for international projects. Banding together for a project of regional development, for instance, may provide a rationale for supporting a plurality of institutional forms instead of reproducing universal 'world-class' notions or ambitions.

The collective network power of organisations might work to help reframe the categories that we have for too long thought were given to us from the outside - 'innovation', knowledge economy, globalisation, 'world-class' universities or other concepts relating to the academy, state and civil society.

Koji su izbori za internacionalizaciju, sa kojim efektima?

Višestruki pristup razumevanju "rada" internacionalizacije istražuje etičke implikacije disciplinovanja vrijednosti internacionalizacije na različite načine.

Na jedan način, ispitivanje internacionalizacije može raditi na daljem širenju i ugrađivanju postojećih dominantnih (i spornih) vrsta racionalnosti u trajniju političku formu. Na primjer, pretvaranje studenata u robu ponovo uključuje ove pojmove kao prihvatljiv pokretač politike internacionalizacije.

U drugom kontekstu, korištenjem "kolektivnih metrika objavljivanja" kao osnove za procjenu međunarodnih projekata može dodatno ojačati dominaciju prirodnih nauka nad društvenim naukama ili već snažnim (visoko rangiranim) institucijama nad različitim institucijama.

Na drugi način, ispitivanje internacionalizacije može se raditi sa akterima koji su uključeni da promovišu drugačiju vrstu vrijednosti za međunarodne projekte. Naprimjer, zajedničko bavljenje projektom regionalnog razvoja, može biti osnova za podržavanje pluralizma institucionalnih formi umjesto reprodukcije univerzalnih pojmova ili ambicija svjetske klase.

Kolektivna mrežna moć organizacija može funkcionisati s ciljem podrške i pomoći ponovnom oblikovanju kategorija o kojima znamo uglavnom izvana, inovacije, ekonomija znanja, globalizacija, univerziteti svjetske klase ili o nekim drugim konceptima vezanim za akademski svijet, državu ili civilno društvo.

Remaking internationalisation

By thinking more explicitly about where and how internationalisation happens in practice, perhaps more can be done through these spaces to promote a grassroots vision of internationalisation.

Rather than allowing these spaces to become - as they often do - platforms from which to reinforce the logic and hegemony of things like rankings, impact factors, citation analyses, 'competitive advantage', market share and so on, how instead might a different kind of internationalisation be developed, one that mobilises collective power to reframe the logics around what universities can and should be?

Should universities be critics and consciences of society, should they critically evaluate the 'ethic of global citizenship', and how can these rationales be evidenced and articulated in these spaces?

Perhaps different kinds of metrics may be needed, or perhaps a different way of thinking altogether. Whatever possibilities might be explored, they will ultimately need to be storied and embedded into investment narratives that flow through these emerging international spaces.

For those concerned about internationalisation being conducted through exploitative and narrow competitive rationalities, and who wonder how we might instead mobilise an ethically grounded and pluralistic vision for internationalisation: let's look to the spaces where the 'value' of internationalisation is currently being made, and then make it differently.

Preoblikovanje internacionalizacije

Ako eksplicitno razmišljamo o tome gdje i kako se internacionalizacija dešava u praksi, možda se više može uraditi kroz ove prostore kako bi se promovisala vizija internacionalizacije.

Umjesto da dopuštaju da ovi prostori postanu - kao što često rade - platforme za ojačavanje logike i hegemonije stvari poput rangiranja, faktora uticaja, analiza citata, "konkurentske prednosti", tržišnog udjela i tako dalje, kako bi moglo drugačije da se razvije internacionalizacija, koja mobilizuje kolektivnu snagu da se reflektuju logike oko onoga što univerziteti mogu i treba da budu?

Da li bi univerziteti trebalo da budu kritičari i savjesti društva, da li oni kritički procjenjuju 'etiku globalnog državljanstva', i kako se ove smjernice mogu dokazivati i artikulirati u ovim prostorima?

Možda su potrebne različite vrste metrika, ili možda drugačiji način razmišljanja. Bez obzira na sve mogućnosti koje bi mogle biti istražene, oni će na kraju morati da budu uklopljeni i uključeni u investicione naracije koje prolaze kroz ove nove međunarodne prostore.

Za one koji se brinu o internacionalizaciji koja se provodi kroz eksploatacione i uske konkurentske racionalnosti i koji se pitaju kako možemo umjesto toga mobilisati etički utemeljenu i pluralističku viziju za internacionalizaciju: pogledajte u prostore gdje se trenutno vrši "vrijednost" internacionalizacije, a zatim učiniti to drugačije.

Project number: 561874-EPP-1-2015-1-BE-EPPKA2-CBHE-SP

"This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein"

University of East Sarajevo STINT project team

Vuka Karadzica 30
71123 East Sarajevo
Bosnia and Herzegovina

Phone:
+3875 7320 330

Fax:
+3875 7320 330

E-mail:
Qaofficeuis@gmail.com